

Bakalářská práce autora Jiřího Kříže s názvem *Analýza koalic v zastupitelstvech krajů ČR po volbách v roce 2012 a 2016* se zabývá vzorci vytvářených koalic v krajích po zmíněných krajských volbách. Autor ve své práci pochopitelně vychází z teorie koalic, která má dlouhou tradici, nicméně bychom mohli říct, že na práce některých autorů citovaných v práci už poněkud „sedl prach“.

V teoretické části autor představuje čtenářům dvě tradice teorie koalic – americkou a evropskou. Poté shrnuje jednotlivé typy koalic, formování koalic, koaliční vyjednávání, motivaci stran k účasti ve vládě, rozdělení postů ve vládě a další záležitosti, které souvisejí, alespoň zdánlivě, s tématem. V této souvislosti bych chtěl zmínit poněkud chaotickou strukturu celé práce, kdy čtenář nemusí příliš pochopit zařazení určité podkapitoly právě na dané místo. Autorovi práce bych doporučil jakési „ospravedlnění“ zařazení daných podkapitol, respektive vysvětlení, proč se autor práce vůbec daným tématem zabývá. Je to o to více zjevnější ve chvíli, kdy se autor pouští do analytické části, v níž se některými aspekty rozebíranými v teoretické části vůbec nezabývá. Nemusí to být vyloženě chyba, chápau, že autor chce přiblížit teorii koalic komplexněji, ale bez vysvětlení kontextu a v návaznosti na analytickou část práce potom některé předchozí části působí nadbytečně. V souvislosti s teoretickou částí bych dále zmínil, že se zde vyskytuje častý nešvar, kdy autor práce uvádí (necituje) zahraniční výzkumníky, kteří přišli s nějakou teorií, ale odkazuje na českého autora, který tyto vědce a jejich myšlenky de facto pouze přeložil do češtiny. Je pochopitelně jednodušší využít tyto překlady, ale přesto bych doporučoval autorovi více pracovat s originálními koncepty, už jen proto, že často mohou být nějakým způsobem dezinterpretovány.

V analytické části práce se autor věnuje vytváření koalic a rozdělení postů v radách na úrovni jednotlivých krajů. Myslím si, že autor posbíral poměrně solidní množství informací o těchto jednáních, na druhou stranu se však čtenář nemůže zbavit dojmu, že autor práce tak trochu klouže po povrchu a de facto předkládá pouze fakta o vyjednávání v krajích, nikoliv nějaký hlubší vhled do celého procesu. Je to škoda, protože pro čtenáře by mohlo být zajímavé dozvědět se, jaké byly motivace jednotlivých účastníků, a proč se vlastně dobrali daného výsledku (koalice). Bylo by zajímavé například hledat odpověď na otázku, proč některé strany od samého začátku vyjednávání o koalici nechtěly spolupracovat s jinými. Oceňuji zařazení kapitoly, která shrnuje analytickou část práce a porovnává dvoje krajské volby, myslím, že je přínosná pro přehlednost práce. I zde se ale dalo jít více do hloubky, navíc je komparativní analýza, kterou autor uvádí jako metodu, jíž bude danou problematiku zkoumat, omezena pouze na tuto část a na část Závěru práce. Nikde jinde se k porovnání koaličních vyjednávání autor nedostane.

Autor v Úvodu práce uvádí, že „*Cílem práce je objasnit, co ovlivnilo vznik a výslednou podobu krajských koalic. Bude zkoumáno, jaký vliv mají personální a programové neshody na vznik koalic nebo zda zasahuje celostátní vedení politických stran do procesu vytváření koalic na krajské úrovni.*“ Domnívám se, že tento cíl se povedlo naplnit jen částečně. Autor se u popisů situací v jednotlivých krajích zaměřuje především na počty mandátů získaných jednotlivými stranami a personální (ne)shody. Téměř nikde nezohledňuje programová východiska, která mohou být (a pravděpodobně jsou) velmi důležitým a někdy možná i rozhodujícím faktorem v těchto jednáních. Při porovnání situací po obou volbách naopak jako nejdůležitější faktor zmiňuje větší počet stran, které získaly mandáty, po volbách v roce 2016.

Z formálního hlediska bych upozornil na jednu hlavní chybu, a sice špatný formát odkazů na literaturu a prameny, kdy autor práce dává odkazy až za konec věty (za tečku). Kromě tohoto práce netrpí výraznými formálními nedostatky. Co se týče jazykového hlediska, tak v práci se občas vyskytne kostrbatá formulace, je tam také několik překlepů.

Celkově na mě práce působí tak, že byla psána v časové tísní. Jak jsem zmiňoval výše, autor sice zabíhá do možná až zbytečných detailů v teoretické části práce, aby poté pouze klouzal po povrchu v analytické části. Je škoda, že si s analýzou situací v jednotlivých krajích nedal větší práci. V Závěru práce mi potom chybí nějaká obecnější stanoviska, autor podle mě například vůbec nezmiňuje, proč je vůbec dobré toto téma zkoumat? Jaký to má přínos pro politickou vědu? Co by se dalo z jeho závěrů vyvodit (třeba i v praxi) a jak by bylo možné na tento výzkum navázat v budoucnosti? To jsou otázky, které se po přečtení práce nabízejí, a na něž autor bohužel v samotné

práci nenabízí odpověď.

I přes zmíněné nedostatky práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 11. května 2019

Tomáš Herčík